

KUKURUC & CURUKUK MODRUJETA

KUKURUC: Kod hodiš? Dolgo te ni bilo?

CURUKUK: Bil sem pri zdravniku.

KUKURUC: Kaj si bolan?

CURUKUK: Ne, nisem. Ali, boljše rečeno, nisem več.

KUKURUC: Kaj pa si imel?

CURUKUK: Vzdražen živec, pa se niti premakniti nisem več mogel.

KUKURUC: No, sedaj pa si spet čisto stari?

CURUKUK: Ne, čisto stari že ne, saj sem se v teku ene minute znebil 120 €.

KUKURUC: A si bil spet na turbo-nakupovanju nepotrebnih potrebščin?

CURUKUK: Ne, tokrat ne. Zdravniku sem moral plačati 120 €, da mi je pomagal.

KUKURUC: In, ti je pomagal?

CURUKUK: Ja, bolečina priščipnjene živca je takoj popustila. In to je storil z enim samim prijemom. Kakšna nesramnost, da si zdravnik za tako malenkost upa zaračunati takšno vsoto!

KUKURUC: Ja, veš, Curukuk, ta stvar je pač takšna. Očitno je zdravnik vložil pozornost, izkušnje in koncentracijo. Tako kot se je v zgodilo s traktorjem.

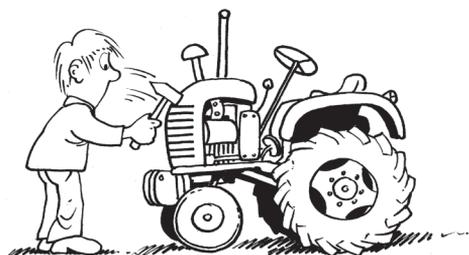
CURUKUK: A me ti primerjaš s traktorjem?

KUKURUC: Ne, seveda ne, le poslušaj, naj ti razložim:

Nekemu kmetu se je pokvaril traktor. Zato so se okoli vozila zbrali njegovi prijatelji in kmetu svetovali in pomagali najti okvaro. Toda nobenemu, ne kmetu ne njegovim prijateljem ni uspelo popraviti traktorja. Zato se je kmet odločil, da na pomoč pokliče strokovnjaka.

Ko je ta prispel, je dolgo gledal traktor, sprožil zaganjalnik, odprl pokrov motorja in vse zelo natančno in dolgo

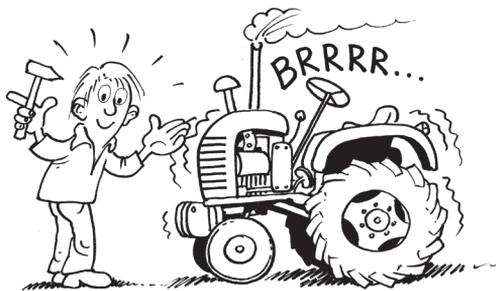

opazoval. Končno je v roke vzel kladivo in z enim samim udarcem na točno določeno mesto pognal motor, ki je vžgal in spet brnel, kot da nikoli ne bi bil pokvarjen.

Ko je strokovnjak kmetu izročil račun, se je ta začudil in postal nejevoljen: »Kaj? Petdeset tumanov hočeš? To je preveč, saj si le enkrat udaril s kladivom.«

»Dragi prijatelj,« mu je odvrnil strokovnjak, »za udarec s kladivom sem zaračunal le en tuman, devetinštirideset tumanov pa je za znanje, da sem vedel kam in kako moram udariti.«

KUKURUC: No, in si še zmeraj prepričan, da je vsota previsoka?

CURUKUK: Mmmm, celotno stvar moram še enkrat premisliti. Očitno sta znanje in koncentracija vrednosti, ki sem ju podcenjeval in napačno ovrednotil.

KUKURUC: Dandanes smo mnogokrat tako raztreseni, da skačemo kot opice s palme na palmo in gledamo, kje bomo utrgali največjo banana. Pri tem pa se le stežka osredotočimo na bistvo, ki bi ga bilo treba ta trenutek opraviti.

Mnogokrat se pritožujemo, da nas stalno kdo moti, da nas okolica venomer odvrča od našega početja in se nikakor ne moremo koncentrirati. In res so naša čutila venomer izpostavljena številnim intenzivnim dražljajem, včasih celo nasilnim vtisom, ki na nas vplivajo

tudi v prostem času. Le pomislimo na glasnost, jakost, hitrost in obilico dražljajev v kinu ali diskoteki. Naša pozornost in zavest sta venomer usmerjeni navzven, premišljevanja in človekove notranjosti pa ne izkoristimo zadosti in ju zanemarjamo.

Kako vemo, ali se znamo v zadosti meri koncentrirati in se posvetiti bistvenim zadevam?